

muligt, ogsaa af Hensyn til, at det er fjerde Dag, Forhandlingerne finde Sted. Jeg vil derfor indskrænke mig til at sige endnu kun nogle Ord om den lille parentetiske Bemærkning, jeg gjorde vedrørende det teologiske Studium, og vende mig særlig mod det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen). Det ærede Medlem gav mig det Raad, som sikkert var velment og berettiget, om end maaske ikke nødvendigt for mig, at jeg skulde passe paa ikke at brænde mine Fingre paa dette Spørgsmaal, for det var et Spørgsmaal, man helst skulde lade Teologerne og Menighederne afgøre. Deri er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem. Men det ærede Medlem lagde maaske Mærke til, at jeg nævnede, at min Forgænger ved et Cirkulære af Januar dette Aar indførte nogle Forandringer i det teologiske Studium, og disse Forandringer ere naturligvis komne til Veje efter Forslag fra Teologerne, og jeg har aldrig tænkt mig andet med min Bemærkning om at modernisere det teologiske Studium end at gaa videre, som jeg ogsaa udtrykte det, paa samme Maade. Og jeg afventer naturligvis det Øjeblik, da de Lærere, der have til Opgave at undervise de studerende udi Teologien, finde, der er en ny Arbejdsmaade at indføre, en ny Deling med Hensyn til det Stof, der skal bearbejdes af dem og tilegnes af de studerende. Der er altsaa ikke Tale om noget i den Grad revolutionært, som det ærede Medlem antydede, der er i hvert Fald ikke Tale derom i Kraft af de Bemærkninger, jeg er fremkommen med.

Jeg skal hermed slutte mine Udtalelser.

Formanden: Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Dinesen: Den højtærede Minister udtalte overfor mig, at jeg i min Omtale af valgfrit eller tvungent borgerligt Ægteskab havde gjort mig skyldig i en Fejltagelse. Det er meget muligt — jeg er ikke saa bange for at indrømme det, om jeg havde gjort mig skyldig i en Fejltagelse —, men jeg skulde dog mene, at allerede nu er det saaledes, at der foregaar borgerlige Ægteskaber efter frit Valg i ikke ringe Maalestok. (*Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet [Appel]: Ikke efter frit Valg!*). Den højtærede Minister afbryder mig og siger: Ikke efter frit Valg. Jeg vil dertil sige, at det, jeg tænkte paa, og det, som for mig er Hovedsagen, er, at

naar 2 unge Mennesker ville indgaa borgerligt Ægteskab, skal, som Forholdene nu ere, den ene eller den anden melde sig ud af Folkekirken. Dette, finder jeg, er noget utilbørligt. Det er en Tilstand, som man efter min Mening ikke bør opretholde. Det er det, der efter min Mening er Hovedsagen ved det Forhold, jeg omtalte, og det mener jeg, at vi bør komme bort fra, thi det ser efter min Overbevisning ikke godt ud.

Om den anden Fejltagelse, som den ærede Minister mente, at jeg gjorde mig skyldig i i min Omtale af afdøde Biskop Rørdams Stilling overfor et Tilfælde, hvor en Person vilde tilbage til Folkekirken efter at have meldt sig ud, skal jeg sige, at det er muligt, jeg husker fejl eller ikke havde det paagældende Tilfælde tilstrækkeligt present, jeg tror ikke, det drejede sig om et Tilfælde, hvor en Katolik vilde ind i Folkekirken, men ligefrem om en Person, der havde meldt sig ud i Anledning af sit Ægteskab og atter ønskede at komme tilbage. Men jeg tør ikke udbyde dette nærmere, da jeg maa indrømme, at min Erindring ikke er helt sikker i dette Forhold.

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Grønberg: Der var en Udtalelse af den højtærede Minister, som forundrede mig noget. Jeg kan ikke i en kort Bemærkning komme tilstrækkeligt ind derpaa, og jeg vil derfor indskrænke mig til at rette et bestemt Spørgsmaal til den højtærede Minister. Den højtærede Minister sagde i Anledning af Askovadressen og de 8 Punkter paa den, at den kirkelige Udvikling, der var foregaaet siden, ogsaa i Kraft af det Lovgivningsarbejde, der udføres, er gaaet i det samme Spør, som Askovadressen pegede paa. Og saa føjede Ministeren til — det var henvendt til det ærede Medlem fra Hornslet (Povlsen) —, at han kender kun dette Spør, kun eet Spør. Jeg vil da spørge Ministeren om, hvorvidt han, om han end ikke kender mere end eet Spør, dog ikke kender et andet Maal, som der fra en vis Side har været stilet imod. Er det den højtærede Minister ubekendt, at der fra den Mands Side, der har ført an i dette Lovgivningsarbejde, netop er sigtet mod en repræsentativ Førfatning, som Lovgivningsmagten skulde vedtage? Og vedken-